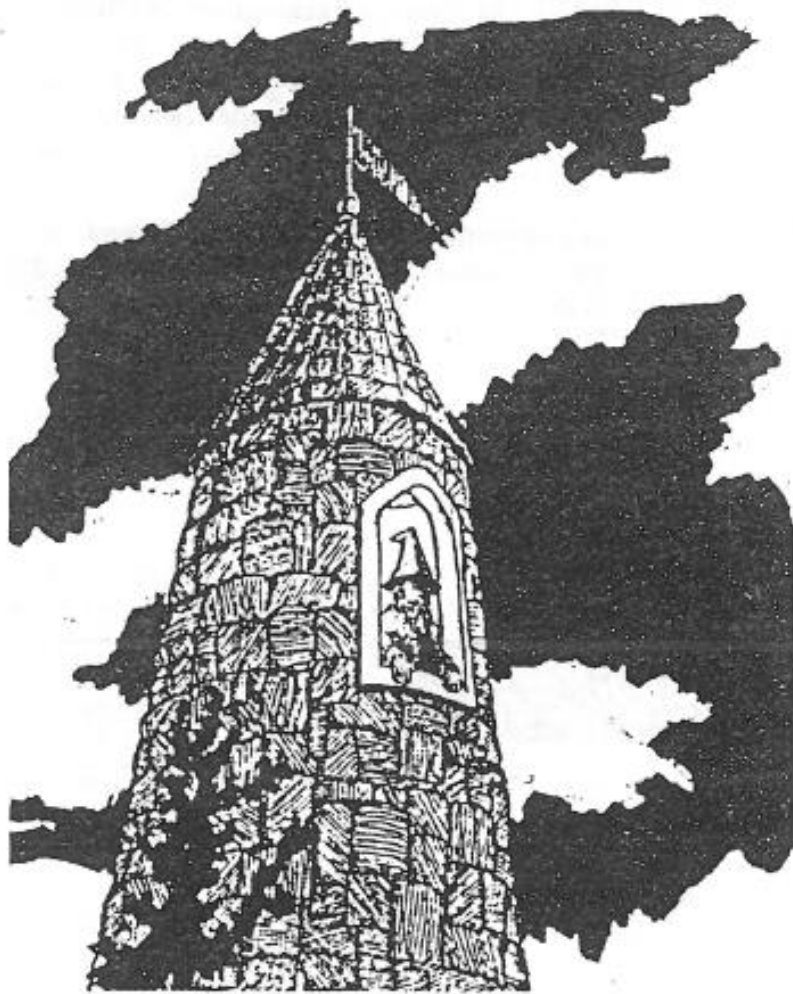

Elostirion

Nr. 6, Årg. 2

Organ för Mithlonds allmoge

Redaktionellt

Elostirion (*Sindarin: star-watch*) är organ för länet Mithlonds inbyggare. För artiklarna och åsikter som framföres däri ansvarar, såvida intet annat framgår, artikelförfattarna själva.

Insändare till Elostirion skall vara skrivna antingen på skrivmaskin med rengjort skrivhjul eller ordbehandlare, som kan hantera ordbehandlingsprogrammen MacWrite II eller MS Word 4.0. Om artikelförfattaren inte har tillgång till någoda av dessa skrivdon, mottages undantagsvis prydligt handskrivna manuskript. Redaktionen förbehåller sig rätten att rata eller redigera inkommet material efter eget gottfinnade.

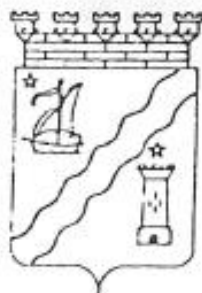
Notera att rapporter från gillesmöten i allmänhet inte återges i Elostirion, utan att de i stället bör sändas till Medlemsbladet i Fornost Erain (adress: se MB).

Artiklarna skickas i första hand till:

ELOSTIRION
c/o Johan C Welin
Vattentornsgatan 36
424 37 Angered

Redaktion

GIL-GALAD, MAKTHAVARE OCH CENSOR
HÄXMÄSTAREN, CHEFREDAKTÖR OCH TENSOR

Ledare

Med julen inför porten är det kanske dags att stanna upp och rekapitulera en aning. Hur stressad kan man tillåta sig bli för att behaga de julefridsmässiga idealen...?

Så här i juletid ges man verkligen tillfälle att känna av den dubbla pressen från såväl arbete och skola som den tyngd av alla självpåtagna krav om frid och fröjd som läggs på den redan dåliga ryggen. Denna stress/mindre exalterande känsla fick dock inget spelrum i de Mithlondska skarornas led när man under glada tillrop och fröjd i sinne under höstens sista och vinterns första månader samlades till allombesökta möten.

Ett enat och så när som på en deltagare fullständigt Mithlond hade till såväl länsherrens som övriga inbyggares stora glädje och gamman ceremoniellt inträde för några nya medlemmar en mörk, kall och mycket vacker novembernatt. Elostirions reportrar fanns naturligtvis på plats, och en utförlig rapport finns på hedersplats i detta nummer.

Man kan också glädjas över några lyckade nyanskaffningar och instiftningar, bl.a. Laurelins Orden, som även den finns omskriven i detta faktaspäckade nummer. Dess blotta närvaro fyller en i Redaktionens tycke förut saknad funktion i Mithlonds officiella ceremoniliv. Möjligheten att från Mithlonds Grå Råd utdela en officiell utmärkelse kan inte nog uppskattas. Möjligen kan detta jämföras aningen med Aftonstjärnans orden – dock representerar enligt Redax vetenskap denna orden endast genom praxis Stora Rådets officiella hållning.

Trevligt är också de insändare vi fått. Samtliga insändares Burzum Uk!

Häxx

Folkmöte

Under den mörkaste kvällen i november (lördag 30), träffades allt Mithlondrim & Kronhusbodarne i de äldre delarna av Mithlonds inre. Förväntansfulla miner lyste mot spindlarna i nätet; de redan gamla och invigda, vilka gavs tillfälle till mången rolig och stämningsfull situation.

Ankomst

Kronhusbodarna och kronhuset tornar i sitt nedsläckta tillstånd upp sig mot en redan nattsvart himmel. Endast några ensamma lampor sprider sitt gulaktiga sken över kronhusets stenbelagda gård. Det normala bruset av bilmotorer och tutande

bussar verkar ovanligt avlägset, förnimbart endast för de som anstränger sig aningen. Inramningen och sagostämningen lägrar sig likt en tung, sövande – men samtidigt litet spännande pirrande – drog över församlingen. Litet viskande utbreder sig bland de ännu icke lastgamla medlemmarna. Har man verkligen fått tillstånd att residera i Kronhuset... Göteborgs mest eftertraktade kulturhistoriska byggnad...?

Efter att förtjänstfullt låtit stämningen sprida sig bland Mithlonds inbyggare, anländer Häxmästaren småningom med beskedet att allt är klart. Må Mithlond marschera mot målet! Samtliga inbyggare skakar av sig alla former av förutfattade meningar och påbörjar vandringen mot det okända... Man marscherar faktiskt i ståtlig och pompös stil direkt ut från Kronhusets gård. De eländigt goda gamle Mithlonditerna är de enda som vet vart

sällskapet i själva verket styr sin kos. Man begynner klättringen mot Mithlonds höga bergstopp, varpå är beläget ett slott som sannerligen myllrar av tinnar och torn. Mången ansträngd andhämtning hörs när sällskapet vandrar uppför de synbart ändlösa trapporna mot slottets höjder.

"Dukning"

Så avskiljs de gamle från de nye, för att under höga klagotjut vandra ytterligare uppför, mot ceremoniplatsen. Väl framkomna till ceremonirummet, en välvd dome med utsökt akustik, påbörjas det intensiva arbetet med att iordningställa lokalen efter tycke och smak. Diverse möblemang bärs raskt ut, och bord kånkas genom den *mycket* smala trappa som skiljer ceremonidomen från omkringliggande, katakomblika korridorer och mörka prång. Allt detta sker till inte alltid så glada (sagomässigt ansträngda) tillrop, och kommandatoriskt gutturala läten, framför allt från sällskapets utbygdsjägerstam.

Ett kort ögonblick senare är ceremonirummet färdigställt, och sällskapet tassar ut genom kalla, mörka och långa vindlande korridorer, för att småningom framkomma i slottets torn – ett sagolikt utsiktstorn, varifrån hela Mithlond är synligt. Allt Mithlondrim förvånas över skönheten hos de Mithlonda lägereldarna, som lyser upp den eljest svarta jorden likt tusen irrbloss av tindrande stjärnor.

Under tiden...

De numer synnerligen sysselsatta inbyggaraspiranterna lyssnar under tiden till musikaliska skämt från skiljda tidsåldrar, mestadels ännu icke svunna. Samtidigt utbryter vilt presenterande; vilka är församlade här egentligen? Denna sorglösa tillvaro avbryts bryskt av Curatrix, som med ett varmt leende inbjuder samtliga aspiranter påbörja den långa klättringen genom slottets alla korridorer mot toppen

och ...

Ceremonier...

Ceremonidomen har iordninggjorts omsorgsfullt, nästan utstuderat, iordninggjord och samtliga deltagare vet sina platser & repliker. Åsynen av det samlade Grå Rådet, upplysta endast av två fladdrande stearinljus samt Angmars bankettgåvor (facklorna) är mäktigt trolsk. Svaga musiktöner sveper in domen i ett förföriskt sammelsurium av känslor. Domens fantastiska akustik gör att man inte riktigt är säker på var ljudet kommer från.

Så blir det dags för den första ansökanden, som tillsammans med värdig curatrix skriker fram till centrum av domen. Andan hålles på båda håll – värdigt från Grå Rådets, anlost från de nya ansökandena. Ceremonierna fortskrider under det att ljudväggen som uppkommer vid varje andetag i rummet, fortsätter att förbrylla den sagomässigt darrige/darriga i domens mitt. Vad kristallklar akustik funnos icke i denna sal! Samspelet musik - lustspel - sagostämning åstadkommer verkligen sfärernas harmoni... och naturligtvis verkar de sagomässigt enfaldiga aspiranterna frambringa tydliga rosor på kinderna och sänka blicken högst betydligt då Grå Rådet i sin vishet för ett spontant samtal med allmogeinbyggaren.

Ceremonierna avslutas genom att från ett samfällt Mithlond överrätta stormästardekretet av Laurelins orden till Mithlonds länsherre, Gil-Galad. (Beskåda dokumentet på motstående sida.)

Festligheter

Stämningen går i topp vid den efterföljande ost/vin/kex-sittningen som följer ceremonierna. Mithlond upplöses under fröje och gamman. Höstfolkmötet är något man definitivt borde upprepa!

Häxx

Laurelins Orden

Laurelins orden, som instiftades under Mithlonds höstfolkmöte, är Mithlonds enda officiella utmärkelse. Detta berättigar i sig självt till aningens eftertanke.

Syfte

Laurelins orden är, som skrivet på dess stormästarpergament, tänkt att ge utrymme för Mithlonds länsherre och Mithlonds Grå Råd att utdela någon form av direkt Mithlonditisk medalj. Eftersom det hittills inte funnits några officiella utmärkelser, har det i praktiken varit omöjligt för Mithlond att på ett vettigt sätt visa sin uppskattning av personer som på något sätt verkat för att främja Mithlonds väl.

Form

Eftersom det på själva ordensdeklaraten inte finns angivet någon form för själva utmärkelsen, har Mithlonds Grå Råd tillsatt en arbetsgrupp (bestående av länsherren, Gil-Galad) för att utreda och bringa klarhet i tillverkningstekniker och utseende på orden. Den första/årliga utdelningen bör rimligtvis ske under Mithlonds höstgille, dock är inga formalia angående detta fastställt ännu.

De två titlar som existerar är Riddare resp. Dam av Laurelins Orden. Kanske kan dessa båda titlar föranleda två, aningen olika, former av utdelande...

Framtid

Det är Min såväl som Mithlonds starka förhoppning att Laurelins Orden må mottagas med väljud och hurrarop runt allt Midgård. Må samtliga framtida Riddare och Damer av Laurelins orden bära denna med stolthet!

Häxx

arde härmed allt
Mithlondrim känt,
att väktaren av detta
pergament tillika
Länsherre av Mithlond

i evinnerlig tid må inneha titeln stormästare av
Laurelins orden.

Stormästaren må efter eget förstånd i
samråde med Mithlonds Grå Råd upphöja
de Mithlonds allmoge vilka bidragit till
Mithlonds väl genom osjälviskt och frändeligt
uppträdande samt nobelt handlande i sitt
anletes svett till riddare eller dom av
Laurelins orden. Detta är Mithlonds

En hobbit berättar

När en hobbit ser en Nazgûl har han två (2) saker att välja mellan: sticka och gömma sig i närmaste gömställe som Frodo (och the gang) gjorde eller försöka göra som han säger till en. Eftersom han frågade mig på en plats där det var omöjligt att gömma sig (Chalmers gymnasal), så var jag tvungen att ta det andra alternativet.

Han ville att jag skulle berätta något om hobbitar. Jag sade då i en så barsk ton jag kunde få fram:

- "Jaså, du vill veta något om hobbitar du".

Antagligen hade han svårt för att höra mina små pip, för det tog ett tag innan han fortsatte:

- "Ja, hur ni ställer er till andra folk, era seder, era matvanor och ert sinne för humor mm. Vi har ju, som du vet, problem med innehållet i 'Elostirion' och jag tror att just du kan göra något åt den saken."

Helt plötsligt kände jag mig nästan hedrad, fast det bara var en Morgot som gett mig uppdraget. Så jag skyndade mig hem till hålan och började skriva.

Om hober

Jag kanske skall börja med att ordet hobbit betyder ungefär "hålbyggare". Man brukar dela upp hobbitar i tre folkslag: harfötterna, fallohiderna och stoorerna. Harfötterna är den största gruppen och också den till storleken minsta. Harfötter kan ibland ses tillsammans med dvärgar. Fallohiderna var den hobbit-stam som var minst i antal men störst i storlek. Stoorerna var den bredaste (fetaste) hobbit-stammen och också den som var mest lik människorna; dom kunde t.ex. ha skor på sig ibland

och skägg kunde växa på deras haka.

Vi kom ursprungligen från Anduins övre dalgångar, där vi levde tillsammans med nordmännen (det påstås att vi är släkt med dessa), men år 1050 (detta årtal är första gången vi omnämns i en av JRRT's böcker) flyttade vi väster om Dimmiga bergen och slog oss ner i Eriador. År 1601 marscherade åter huvuddelen av hobbitarna åt väster till det fruktbara landet på andra sidan Vinfloden och grundande riket Fylke. Detta är det område som senare alltid räknas som hobbitarnas hemland. Livet fortsatte sin gilla gång i Fylke och det skulle dröja ända till år 2747 tills den första väpnade konflikten ägde rum. Det var en mindre orcher-råd som vi hobbitar, kanske något överdrivet kallar "Slaget på Gröna Ängarna".

Egenskaper

Vi hobbitar har ju som alla folk sina laster: vi äter 6 mål mat om dagen (är det någon som tycker jag äter litet när vi träffas, beror detta på att om man redan ätit sex rejäla mål mat är man ganska mätt). Alla hobbitar, manliga som kvinnliga, har vissa saker gemensamt. De har långa fingrar, som de jobbar så snabbt och skickligt med att andra folkslag jämför dem med tjuvar.

Vi är i grunden mycket fridfulla men undviker allt som verkar egendomligt och ovanligt. Onödiga risker är något annat som inte tar. Det ursprungliga hobbitspråket finns inte kvar, utan i stället pratar vi vår egen form av Väströna och använder skriftspråket Cirth.

Återtåg och framgång...

I slutet av tredje åldern fanns hobbitarna både i Fylke och Bririke, men snart blev det allt svårare att få tag i dem och de sågs allt

mer sällan tillsammans med andra varor. Det ryktas dock att de håller på att etablera sig igen i de storvuxna markerna - sakta men säkert (framgången för hobbit-företag som McDonald's och Burger King är bevis i mängden för detta).

Så när du läser detta borde du välja dina ord med större omsorg i framtiden, för annars kanske du blir lika död som Häxmästaren blev den 15 mars i tredje ålderns år 3019, när (*En ny med hjälp av*) Merry tog död på besten.

Fredegar Bolger

Klenodinventering

Har Grå Rådet eller Länsherren själv någon klar uppfattning om vilka saker och ting länet har i sin ägo? Beklagligt nog måste svaret bli ett entydigt nej. Det säger sig självt, att de styrande skyndsamt bör göra något åt detta missförhållande.

Lösningen på problemet heter *inventering*. Därigenom går det att åstadkomma en förteckning över länets egendom. En förteckning skulle helt visst kunna komma till god användning inför olika arrangemang, eftersom man då på ett ögonblick kan avgöra huruvida någonting behöver anskaffas eller ej. Dessutom kan man i högre grad än i dag nyttja de saker som redan finns att tillgå.

Appell

I stället för att invänta ett avläggset,

framtida och högst eventuellt beslut av Grå Rådet, tar jag här tillfället i akt och uppmanar inbyggarna att fatta sina skrivelser. Medelst papper och penna skall ni notera allt som hemma hos er tillhör länet Mithlond. Det kan exempelvis vara dukar, standar eller tidskrifter. Ange kvantitet, form eller innehåll, såvida detta inte är allmänt känt. Det är självfallet bättre att ge kortfattad beskrivning än ingen alls.

Det ni har åstadkommit skall skriftligen lämnas till mig senast den 30 Nénime år XX (14.2.1992). Den inbyggare som inte finner något av intresse, skall ändå inkomma med en skriftlig rapport om detta. Jag kommer sålunda efter utsatt datum inte acceptera några eftersläntare, i synnerhet inte om han/hon/den/det är medlem av Mellonath Minas Morgul!

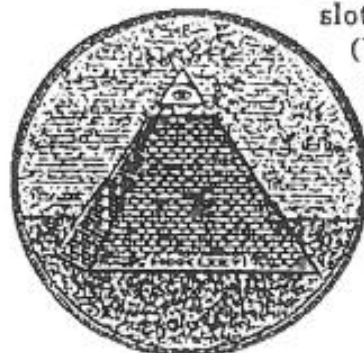
Gil-Galad, Fingons son,
Mithlonds Länsherre

Illuminerat...

Tillhör du de som tror att världen styrs genom demokratiska val, då har du väldigt mörka solglasögon på dig.

Vill du införlivas i de upplystas skara och sluta att famla i mörkret?

Kom till Iorlas slottstorn den 31 / 1 (U.T.) och spela Illuminati. Föransmälning krävs, först till kvarn får först mala.

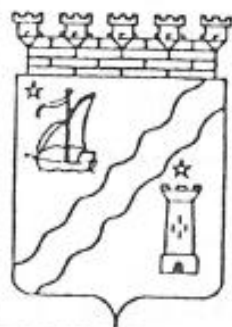
Iorlas

Angmar i allians med Hamnarna?

I syfte att befrämja de redan goda förbindelserna med de mycket sympatiska inbyggarna i det nordliga landet Angmar, hade Häxmästaren i senaste numret av Certhas Angmar bidragit med en uppmaning till samarbete mellan systergillen i Angmar och Mithlond.

Oavsett utfallet av denna trevare, så kommer jag bestämt att agera för att ett närmare samarbete med Angmar kommer till stånd. Då det inte är Grå Rådets eller min avsikt att sända tvetydiga signaler till furstarna i Fornost Erain, kommer vi i god tid att låta dem ta del av våra eventuella planer.

För att någon mån stilla er nyfikenhet, kan jag berätta att jag har lekt med tanken att bland annat utse en officiell representant för Mithlond i Angmar. Men hur det blir med den saken får framtiden utvisa.

Gil-Galad, Fingorns
son
Mithlonds Länsherre

Novemberbankett

Fem tappra Mithlonditer (35%) hade bestämt sig för att gästa Forodrim's årliga novemberbankett...

Resan dit gick bra, förutom att Glaurung bråkade och gruffade hela tiden. Men å

andra sidan: har drakar någonsin visat vanligt folk hänsyn? Dock förlät vi honom, för han är ju ändå Mithlonds största kramdrake.

Love & war...

Till slut anlände vi i alla fall välbehållna men trötta till Fornost Erain. Efter vad som tycktes vara en alltför kort stund, väcktes vi på morgonen av utflyktsjägaren Raniel.

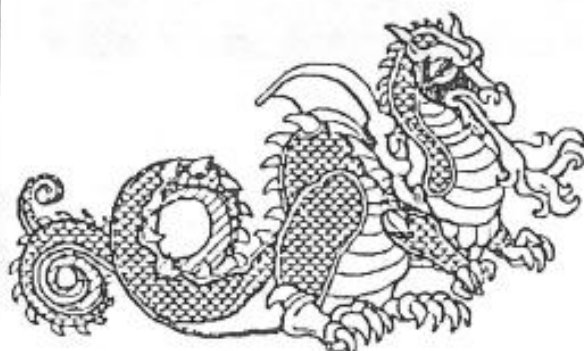
Camthalion, Glaurung: "MMM..."

Trötta, ville sova fem minuter till. Dörren stängs. Ytterligare fem minuter senare;

Raniel: "Gå upp NU, annars hinner vi inte!"

Glaurung: "Om en stund..."

och vänder sig på andra sidan.

Raniel: "Om inte ni går upp genast, så låter jag Beldin slicka er i örat!"

10 sekunder senare var vi klädda och klara, och min tanke var: "konstigt vilken övertalningsförmåga Raniel har". Efter det åt vi frukost och packade in i bilen. Så bar det av till bankettlokalen.

När vi till slut anlände, så upptäckte jag förvånat att den Forodrimtiska timmen bara blev en kvart. Efter vi hade bytt om, så blev vår ankomst proklamerad för Harads kung. Efter lite skådespel och ceremonier, som enligt min åsikt var bra, så fick vi gå upp en våning. Där blev vi bjudna på olika drycker. Medan det under oss gjordes i ordning för bankett, roade sig folket med att dricka och prata. Till slut var det dags att

sätta sig till bords.

Efter lite ätande så kom den traditionella Tolkien-skålen, och sen började ropandet när alla skulle skåla med varandra.

Middagstaffel

Jag skall inte gå in närmare på vad som hände under middagen, förutom att det var skådespel, god mat och trevligt sällskap. Synd bara att vi inte fick något ris, men man har överlevt värre. Det roligaste under hela middagen var när Lugdush försökte störta den falske konungen från hans säte.

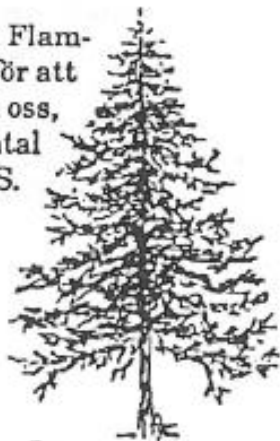
Efter middagen var det kaffe där uppe, tyvärr så vet jag inte vad som hände, eftersom jag hjälpte Zimraphel i köket. Sen blev

det en pjäs, som tydligen Sauron hade skrivit. Temat byggde på "Apocalypse now". Mycket bra genomförd måste jag säga, men kanske aningen lång med tanke på det pressade tidsschemat. Därefter röjdes det undan för dans och vi hann dansa två danser innan "Strip the willow" satte igång. Till sist fick vi dansa lite längre och folket började dra sig hemåt. En allt som allt lyckad bankett.

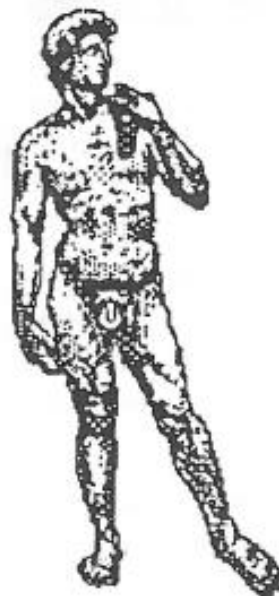
En som var där,
Camthalion, Härold av Mithlond

P.S. Jag vill tacka Flaman och Zimraphel för att ni orkade stå ut med oss, och för givande samtal och diskussioner. D.S.

Vad skall Mithlonds inofficiella mascot heta? Barnjournalen utlyser allmän namntävling med stora fina priser... Namnförslag meddelas Häxx eller Gil-Galad.

Brasklapp...

Forodrim har just fått en splitter ny sångbok... Är det någon som har intresse av att starta insamlingen till ett Mithlonditiskt komplement?

Jag anser verkligen att riddar Khamül gjort ett maffigt arbete med sin sångbok. För ett tag sedan framkom i mitt stilla sinne tanken på att samla alla Mithlonds sånger i ett liknande, men betydligt mindre, verk.

Funnos intresse, måntro?

Funnos sånger, måntro?

Funnos en slavarbetare, måntro?

Häxx

Nya sidan

En hel del nya medlemmat har tillkommit sedan senaste Elostirion, och ges på sidan nedan plats och tillfälle att presentera sig...

Om Gildor...

Gildor från Dorthonion är en av Barahirs tolv trogna vapenbröder. Efter Dagor Bragollach, den plötsliga eldens slag, då Barahir och hans män räddade konung Finrod Felagund och fick hans Ring och vänskap, återvände de till Jättetallarnas Land. De blev hårt ansatta av Morgoths undersåtar och befolkningen flydde.

Deras viloläger blev ljuven och deras tak den molnströdda himlen.

Gildor

Barahir och hans män, bland dem hans son Beren, vägrade ge upp och jagades som vilda djur. De tog sin tillflykt till det öde höglandet ovan skogen långt bort från Morgoths spioner och trollformler.

Iorlas - the story

Tredje ålderns 2990:onde år, en bister vinterdag i Januari föddes en pojke i Gondors stad.

De stolta föräldrarna Dorlas och Alawyn hade förärats sitt andra barn. Pojken lystrade till namnet Iorlas (uttalas enligt sindarisk sed med J-ljud i början).

När han fyllde fyra år, då fick han en penna av sin far, han började då intressera sig för konstnärligt arbete istället för att springa ute bland de andra barnen. När de andra pojkarna lekte riddare och orcher, satt Iorlas hemma under ett stearinljus och

ritade blommor. En dag frågade hans mor:

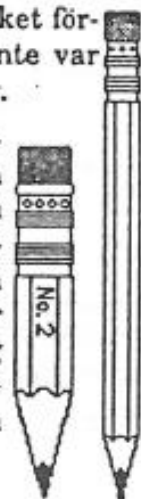
- "Iorlas, varför är inte du ute och leker med de andra pojkarna?"

- "Jag trivs bättre här vid mitt stearinljus, där jag kan rita mina blommor."

Hans mamma, som var en mycket förståndig mor – trots att hon inte var någon alv – lät honom sitta där.

Iorlas växte snart i skicklighet att hantera både penna och papperskorg. I sitt tjugoförsta levnadsår ansökte han till konstakademien och blev antagen, sin höga ålder till trots. Efter fem år hos akademien ansåg han sig färdigutbildad och tog anställning hos en hovkonstnär som lärning...

...och på den vägen är det...

Iorlas

Mae Govannen!

Jag undrar om det finns något intresse för att göra en skidresa över en helg någon gång i vinter?

Man kunde åka till t.ex. Hemsedal eller

Geilo (Norge) eller Sunne (Värmland). Eller kanske bara göra en endags skidresa med egen bil till Sunne eller Hestra (Småland)?

Prisexempel:

Bussresa till Hemsedal, ekonomihytt 4 personer (det billigaste alternativet) 2 nätter, fredag till söndag 455:- per person (1 december och januari).

Liftkort 2 dagar - 300 :- Ring mig om ni är intresserade, Tel: 031-259562

Milo

Bankettängest

Detta begrepp i termer är välkänt av alla Mithlonditer som hjälpte till med förberedelserna inför Mithlonds Höstgille. För några dagar sedan blev jag på ett aningen komiskt sätt medveten om att denna företeelse även existerar i Fornost Erain och Angmar...

Väl hemkommen från ännu en slitsam dag på stadens sagolika tekniska lekskola, möttes jag av en aningen förbryllande syn. Tefatslika ögon stirrade på en veritabel hög av post, vari man kunde hitta två Midgårdskt intressanta brev.

Det första av dessa brev var signerat festarrangörerna å Fornost Erain, och var troligtvis en försenad MB-artikel, i vilken

man uppmanade allt Forodrim att vallfärda till banketten den 3 januari (U.T.).

Vad brevskörd hade inte lägrat sig likt en hotande rasrisk innanför min port! Brev två, kommet ifrån Angmars nejder, var en likalydande uppmaning att delta i Angmars festjubileum, den 29 februari (U.T.). Här var emellertid uppmaningen ställd till allt Mithlondrim, dock var förhoppningen likadan här som från Forodrim högre ort; att allt Mithlondrim skulle kunna närvara vid Angmars Vårbankett.

Analys

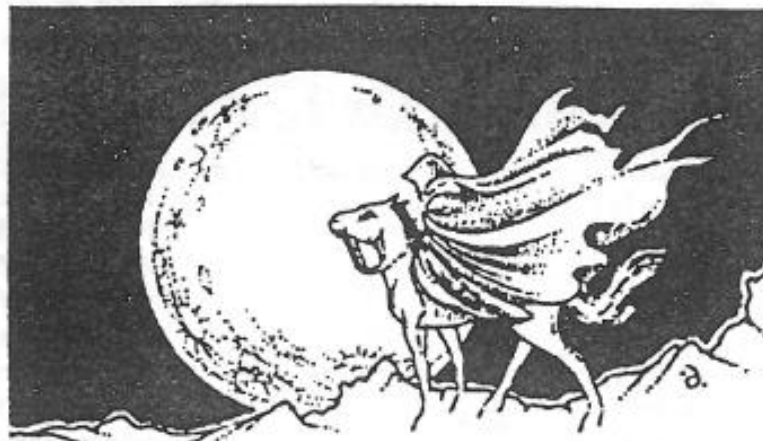
Kan detta, undrar man nu ängsligt, vara en propagandistisk diversionsmanöver i syfte att kullkasta det berömda Mithlondska lugnet? I egenskap av liten, spröd Mithlondit undrar man ibland vart de ack så starka marknadsmässiga bankettvindarna blåsa... Kan det vara förenat med livshotande skador att uppsöka en bankett för mycket?

Min egen erfarenhet skriar i högljudda ordalag "JA". Eni Mithlondska kretsar känd personlighet utstötte under Mithlonds höstgille de numer berömda orden "Det var helskotta vad det var kallt här...!", för att sedan blicka menande åt eldchefen, Fredegard... Anledningen visade sig sedan synnerligen tydligt, eftersom halva taffelns deltagarskara var på väg att i bästa Terminator 2-stil lämna rummet flytande. Värmeböljan avspeglade sig i taffeldeltagarnes matlust kontra drycklust. Termiska egenskaper hos taffelsalen har även i andra sammanhang visat sin inverkan på stämningen.

Man kan även notera att omvändningen – svinkallhet av första graden – varit representerad på banketter. Borggårdstalet och fyrverkeriet under Forodrim 18årsjubileum är talande och huttrande exempel på detta.

Mithlondrim, trotsa kyla och hetta, och kom till banketterna ändå!

Manusstopp
 för nästa num-
 mer av
 Elostirion
 18/2

Inbyggare

Beldin

Olof Johansson (18/3)
 Grinnkullegratan 224
 417 47 GÖTEBORG
 031 - 554505

Camthalion, Länsbästrod

Mikael Lundahl (17/12)
 Skäpplandsgatan 14
 414 78 GÖTEBORG
 031 - 82 78 61

Carnendil, Länskrivare

Peter Johansson (1/1)
 Skogshyddegatan 56:3
 502 34 BORÅS
 033 - 10 38 01

Fredegar Bolger

Henrik Björkman (18/6)
 Laboratoriegatan 5
 412 68 GÖTEBORG
 031 - 83 12 83 (föräld)

Gildor

Peter Aandahl (30/5)
 Norra Gubberogatan 19 b
 416 63 GÖTEBORG
 031 - 25 95 62

Gil-Galad, Länsherre

Johan C Welin (6/7)
 Vattentornsgatan 36
 424 37 ANGERED
 031 - 31 15 64 (föräld)
 0303 - 272 31 (sommar)

Glaurung

Anders Lidén (4/7)
 Ekländagatan 5, 5 tr
 412 55 GÖTEBORG
 031 - 18 85 48

Häxmästaren,

Länsceremonimästare

Lennart Jörelid (17/9)
 Kapellgången 1; 6 tr
 411 31 GÖTEBORG
 031 - 16 75 09

Iorlas

Magnus Lundgren (27/8)
 Gibraltargatan 86; rum 554
 412 79 GÖTEBORG
 031 - 16 75 91

Milo

Anna Ståhl (17/2)
 Norra Gubberogatan 19 b
 416 63 GÖTEBORG
 031 - 25 95 62

Pharazön

Immanuel Johansson (25/5)
 Vårslevägen 47
 436 43 ASKIM
 031 - 28 79 82

Raniel av Dúnedain,

Länscurator

Helena Börjehag (4/2)
 Grinnkullegratan 224
 417 47 GÖTEBORG
 031 - 55 45 05
 0753 - 504 73 (föräld)

Telperien,

Länskattemästare

Ulrika Svensson (18/6)
 Skogshyddegatan 56: 3
 502 34 BORÅS
 033 - 10 38 01

Marcel Gomez

Kosmosgatan 3
 412 21 GÖTEBORG
 031 - 46 69 83 (morföräld)

Jenny Larsson

Skogsvärdsgatan 73
 502 38 BORÅS
 033 - 24 70 39

Gillen

Carneparmacor,

Cor Melnemacor.

Mithlonds Dansgille

Konst- och hantverksgillet

Mellonath Elbereth,

Mellonath Merehrond,

Mellonath Minas Morgul,

Mellonath NaerNen,

Historiska gillet

Fightergillet

Godhetsgillet

Ceremonigillet

Ondskegillet

Ölgillet

Gillesmästare: Gil-Galad

Gillesmästare: Beldin

Gillesmästarinna: Raniel av Dúnedain

Gillesmästarinna: Telperien

Gillesmästare: Camthalion

Gillesmästare: Häxmästaren

Gillesmästare: Häxmästaren

Gillesmästare: Glaurung